

grundlæggende rettigheder som Domstolen kan tage stilling til om Unionen overholder, er de rettigheder, som er indeholdt i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, i medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner og i generelle EF-retlige principper.

(Alm. del – bilag 948 fra 1996-97)

Spørgsmål nr. 4 på L 1

Spørgsmål (3/4-98):

I Artikel F i TEU stod der tidligere: »Unionen respekterer medlemsstaternes nationale identitet og deres styreformer, som bygger på demokratiske principper«. I den nye artikel 6, stk. 3, er den sidste passage ikke medtaget. Hvorfor har man ikke nævnt respekten for medlemsstaternes (..) demokratiske principper i den nye tekst? Har det nogen betydning?

Svar (16/4-98):

Amsterdamtraktaten indebærer visse ændringer af artikel F i Traktaten om Den Europæiske Union.

Med det nye stk. 1 præciseres det, hvilke principper Unionen bygger på. Formuleringen er hentet fra tredje afsnit i de præambulære bestemmelser i Traktaten om Den Europæiske Union.

I konsekvens heraf bliver det tidligere stk. 1 til et nyt stk. 3, idet stk. 2 forbliver uændret. Det nuværende stk. 3 bliver samtidigt til et nyt stk. 4.

Da indholdet af sætningsledet (»og deres styreformer, der bygger på demokratiske principper«) er indeholdt i det nye stk. 1, har det ikke været nødvendigt at medtage sætningsledet i det nye stk. 3.

Det hedder således i det nye stk. 1, at »Unionen bygger på principperne om frihed, demokrati og respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt retsstatsprincippet, der alle er principper som medlemsstaterne har til fælles« (fremhævet her).

(L 1 – bilag 11 fra 1997-98, 2. samling)

Spørgsmål nr. 199 på alm. del

Spørgsmål (2/7-97):

Hvad skal der efter ministerens opfattelse forstås ved formuleringen i den nuværende artikel F om »medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner«?

Svar (5/9-97):

EU-traktatens artikel F, stk. 2, ændres ikke med Amsterdam traktaten.

De fælles forfatningsmæssige traditioner indgår som element i afgrænsningen af, hvad der i EU-retlig sammenhæng forstås ved grundlæggende rettigheder.

At der henvises til »forfatningsmæssige traditioner« og ikke blot til »forfatninger« skal ses i lyset af, at ikke alle EU's medlemslande har egentlige forfatninger.

EF-Domstolen havde også inden Maastricht-traktatens ikrafttræden en fast praksis, hvorefter de grundlæggende rettigheder, der fulgte af medlemslandenes forfatningsmæssige traditioner, var inkorporeret i EF-retten som et uskrevet generelt retsprincip. Med Maastricht-traktatens artikel F blev dette princip traktatfæstet.

(Alm. del – bilag 1462 fra 1996-97)

Spørgsmål nr. 31 på L 1

Spørgsmål (21/4-98):

Vil ministeren oversende udvalget en oversigt over, hvilke »grundlæggende rettigheder«, der følger af medlemslandenes forfatningsmæssige traditioner, i den betydning og den udstrækning disse indgår som en del af den af EF-rettens uskrevne generelle retsprincipper, jf. besvarelse af spørgsmål 199 i Europaudvalget af 5. september 1997 på bilag (96) 1462?

Svar (23/4-98):

Som det fremgår af besvarelsen af ovennævnte spørgsmål, skal henvisningen til »forfatningsmæssige traditioner« og ikke blot til »forfatninger« ses i lyset af, at ikke alle EU's medlemslande har egentlige forfatninger. Det er ikke muligt at opstille en udtømmende oversigt over indholdet af disse forfatningsmæssige traditioner.

(L 1 – bilag 18 fra 1997-98, 2. samling)

Spørgsmål nr. 5 på L 1

Spørgsmål (3/4-98):

Udvalget udbeder sig oplysninger om status og retsvirkninger af afgørelser fra Menneskerettighedsdomstolen i Strasbourg i relation til de domme, der afsiges af Den Europæiske Domstol i Luxembourg.